

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

Міжнародна стратегія економічного розвитку регіону

Международная стратегия экономического развития региона

International Strategy of Region Economic Development

Матеріали

V Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Суми, Україна, 27 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

2. Инновационный территориальный кластер [Электронный ресурс]. – Режим доступа: ru.wikipedia.org/wiki/Инновационный_территориальный_кластер

3. Промышленные, национальные и региональные инновационные системы [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.innosys.spb.ru/?id=515>

ДОСВІД ПОБУДОВИ ЕКОНОМІЧНОЇ МОДЕЛІ КРАЇН «АЗІЙСЬКИХ ТИГРІВ» ДЛЯ РЕФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Троян М. Ю., к. е. н., доц.

Макаренко Є. В., студентка

Сумський державний університет, Україна

«Азійські тигри» – неофіційна назва нових індустріальних держав Азії (Тайвань, Гонконг, Сінгапур та Південна Корея), які відрізняються дуже високими темпами економічного розвитку та змогли за короткий термін стати передовими торговими країнами світу. Надалі ми розглянемо чинники та передумови їх швидкого розвитку та виділимо ряд кроків, які могли б бути застосовані при реформуванні економіки України.

Можна виділити наступні рушії розвитку економіки країн «азійських тигрів»:

1. Зовнішній чинник: країни опинилися в сфері особливих економічних інтересів промислово розвинених країн, зокрема, США та Японії, які значно посприяли збереженню лояльності населення до капіталістичної системи.

2. Вигідне географічне та військово-стратегічне розташування. Усі ці країни знаходяться на перетині головних торговельних шляхів, а також недалеко від світових економічних центрів: США, Японії та Китаю.

3. Стрімкий економічний розвиток «тигрів» відбувався під жорстким керівництвом влади, тобто із застосуванням авторитарного режиму. Держава втручалася в усі внутрішні справи країн.

4. Дешева робоча сила. Після проголошення КНР у 1949 році звідти відбувся відтік населення, яке рятувалося втечею від наслідків введення комуністичного режиму. У результаті «азійські тигри» отримали дешеву та кваліфіковану робочу силу. Також ці країни відрізняються великою тривалістю робочого дня, наприклад, в Гонконгу він триває 12 годин.

5. Швидке нарощення потужностей базових галузей економік країн, набуття сферою послуг домінантної ролі в галузевому складі економіки та зниження ролі сільського господарства, зумовлене

відсутністю земельних ресурсів.

6. Експортно-орієнтована економіка. «Тигри» повністю залежать від експорту продукції, тому людина стала головною продуктивною силою суспільства цих країн.

7. Створення ряду факторів заохочення іноземних інвесторів: дотримання закону, захист інтелектуальної власності, наявність власної стабільної валюти, низькі податки тощо.

Україна зі свого боку може застосувати подану стратегію розвитку до підйому власної економіки та підвищення ефективності використання її ресурсів. «Азійські тигри» мають відмінні від нашої країни передумови, але їх реформи можуть бути використані як основа для побудови нових економічних принципів для України. Можна виділити такі напрями реформування для України із запозиченням фрагментів стратегії «тигрів»:

1. Орієнтація економіки на експорт. Україна має низку галузей з величезним потенціалом, зокрема:

- сільське господарство;
- авіа-, судно-, машинобудування;
- інформаційні технології;
- житлове будівництво.

Піднявши рівень якості виробництва продуктів цих сфер Україна зможе створювати дійсно потрібну та конкурентоспроможну продукцію, що дозволить вивести дані галузі вітчизняного виробництва на європейський ринок.

2. Створення сприятливих умов для іноземних інвесторів шляхом реформування законодавства.

3. Звільнення від державного втручання середнього та малого бізнесу.

4. Стимулювання підприємців до створення нових робочих місць та розробка масштабних програм, орієнтованих на підвищення рівня зайнятості та надання соціальних гарантій.

Для реалізації даних реформ Україні було б доцільно вжити таких заходів щодо створення передумов для їх запуску: поновлення повного циклу виробництва, модернізація виробничих фондів, залучення науки до розробки інноваційних технологій, підтримка соціальної сфери в селах, введення відповідальності за виснаження земель (через посів технічних культур), запуск закону щодо ринку землі, фінансові реформи по відношенню до забудовників (пільгові позики) та населення (доступна іпотека) тощо.

Таким чином, для подолання повільного росту економіки та структурних перешкод нашій країні доцільно було б почати

реформацію економіки, запозичивши деякі фрагменти з економічної моделі розвитку країн «азійських тигрів».

ФОРМИРОВАНИЕ СТРАТЕГИИ РЕГИОНАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ НА ОСНОВЕ КЛАСТЕРНОГО ПОДХОДА

Яшева Г. А., д.э.н., проф.

*Витебский государственный технологический университет,
Республика Беларусь*

Процессы глобализации, усиления конкуренции, мировой финансовый кризис, развитие информационно-компьютерных технологий, растущая взаимосвязь между рынками капитала и новыми технологиями, усиление социальной ориентации последних, масштабный характер создания и использования знаний, технологий, продуктов, услуг, обусловили возникновение кластеров как институциональной основы инновационного развития регионов и страны в целом. Проблема формирования кластеров для целей инновационного развития и повышения конкурентоспособности экономических систем является актуальной для многих стран догоняющего развития. В основе кластерного подхода находится понятие «кластер», по форме представляющий собой сетевую организацию географически соседствующих взаимосвязанных компаний (поставщики, производители и покупатели) и связанных с ними организаций (образовательные заведения, органы государственного и регионального управления, инфраструктурные компании), действующих в определенной сфере и взаимодополняющих друг друга.

Интеграция Республики Беларусь в мировое экономическое сообщество, развитие внешнеэкономических связей, международного разделения труда, информационно-компьютерных технологий – все это обусловило возможность использования кластерного подхода в управлении конкурентоспособностью экономических систем и в нашей стране.

Принятие в деловых и правительственных кругах Республики Беларусь кластерной концепции повышения конкурентоспособности экономики ставит перед органами государственного регионального управления задачу разработки и реализации региональных кластерных программ в составе стратегии социально-экономического развития региона. Кластерные программы представляют собой мультипроект, включающий, например, проект создания деловой и кластерной